

מסורת הש"ס

רבי יהודה חיינו **תנא קמא**, וא"ת דילמא ר' אליעזר ור' יהודה לא פליגי אהגא קמא אלא לפרושי מלתיה קאמו וכן מצינו פרק ב"ג (סנהדרין דף כה.)¹⁰ גבי לא ירבה לו נשים וזכרים מתני' זכרים חוקת הבתים (ב"ב דף כה.) ואומר ר"י דע"כ ר' אליעזר לא מפרש מילתיה

[illegible]

דמנא קמא אלא פליג עליה דהא מ"ק
קאי אר' יוחנן בן נורי דלמר יש לו
אלפים אמה לכל רוח ולא האי בזמנא
הכי נמי ד' אמות לת"ק ואי"ת א"כ
מאי פריך היינו מ"ק כיון דמנא קמא
ארבי יוחנן בן נורי קאי ויש לו ד'
אמות לכל רוח וי"ל דסבר המנשה
אע"ג דאלפים דרבי יוחנן (א) היה לכל
רוח דהו"ד' אלפים על ד' אלפים ד'
אמות דת"ק הו"ד' אמות זין הכל
דומיא דלטול ארבע אמות ברשות
הרבים דהוי פ"י ד' אמות לכל רוח
שיצא כמו שאמר ר' יהודה לכך פריך
היינו מ"ק ור"ח גריס חכמים היינו
מ"ק פ"י מ"ק דריש פירקין ד' אמות
שהולכיהו נכרים אין לו אלא ד' דמי
ושע"ג דלינא אחד מ"מ פריך
דחכמים דפליגי ארבי יוחנן בן נורי
לא היה להם להזכיר ד' אמות אלא
אין לו אלפים ומסתמא דיש לו ד'
אמות לכל רוח: **גופו ג'** אמות.
ואי"ת אמאי צעיקן גבי חזק ראייה
מחילה ד' אמות בשתתפסין (ב"ב דף 37):
וי"ל דפעמים שיש גששיות סמוך
לכותל ופעמים נמי שגנבים עקביו
ועומד על אצבעות רגליו ועוד
דלמר הכא גופו ג' אמות היינו אלא
ראשו וכן משמע בהמנענע (שם דף 37).
דלמר המוציא משוי למעלה מיו"ד
חייב שכן משא בני קהת דלמר מר
ארוך טענה וכפרת טפח ומגילי כל
טווא דמדליה צמוטת יתלחא למעלה
ותרמי תילתי מתלחא אישכחא דלמעלה
מ"י הוה קאי (א) וצכתא היו נושאים
אותו ודל מ"מ טפחים צ' תילתי דארוך
וכפרת היינו ששה וצ' שלישי טפח
ושתיירי עד הקרקע י"א טפחים
ושליש אצל אם אדם עם ראשו רק י"ח
טפחים גיעה דארוך עד למטה מיו"ד
דראש וצואר מחזיק יותר מטפח ושליש
וגבי כרובי צעיקן נמי ד' אמות פסק
המוכר פירות (ב"ב דף 77 ק:) היינו עם
ראשו ועובי דפי הארון ושיעור מקוה
דהוי אמה על אמה ברום שלש אמות
לזו משום שלא יהא גובה האדם יותר
מג' אמות אלא משכנס במים המים
עולין וגם קאת ירכין ראשו והא דכתבי
במדרש מגילת אסתר פס' שרשדמא
אינעלצ על תלת אמתין וכן כולם התם
קטועי ראש הו"א:

הכא דלא פליגיתו
דין הכא לא אוושי
נות כו'; ואמאי כיון
דהדי אמצעית הויא
וודה כ' כגון שנתנה אמצעית עירובה כזו ועירובה
גילו תימא שנתנו עירובן באמצעית כ' כגון שנתנוהו
בשני

משפט עיוני חירות סתם חלץ יש זה בתים הרבה ואריות בני
אסור להוילא מרשות לרשות דהיינו מן הבתים לאחר בלא עירוב
מין לעשותן רשות אחת וטעמן העירוב שבו מן הבתים ונמנע
שנחמה דחילוה עבדה לא גרסינן הכא עד לקמן [ע"ב]: **שנחמה**
ואין דירוי חלוות באמצעית למימרח דכי הדדי יניהו:
בשני

שנא הכא דלא פלגיתו ומא' אתם בעלמא פלגיתו עלי. ורבנן, ותם בחצירות לא אורש
בעלי אורשין ויטלטלו היחצנות מזה ולו. הכא אורש דיריון כי שילש האנשים
אשר צבאו החצונות לטלטל מזה לזה, האמצעי מכירים כי אוריון לו, ונבמנע משום דא
היחצנות יקבלט מאלטל לא אדעתיה. וטוהם היחצנות אסורות זו עז זו. אקשין עלה דאורי'
היחצנות בהדי אמצעית, היא לא כאילו הכא ודעה אמצעית בהדי אמצעית. ופריך רב ר' יהוד'

”וממחילה של ברזל נמי עיילי זה מיל. מתתאי דהק סתם מחילה “
 טפפחים היא ולא ממיל עד קרקעית המים ואפילו מגעת לקרקעית
 המים אי אפשר שלא יכנסו המים מתחתיה: אלא משום. הכי מחייך
 דהל הוא שפחילו חזמים חמים. במחילה כל דהו וכללד שיהא

בה' מהניח זה ואע"ג דעיינל זה מיא מעילא ומתאמי: כדבעא מיניה רבי עבאל כו'. ובי היכי דמתילה מתליה מהניח מחילת הקנים נמי מהניח דמה לי מיערבי מיא מתאמי אמה לי מיערבי צין קנה לחצרו: היינו קנה קמח. ר' יהודה דלמר [היינו] לאחי רבנא שירלא יס לו ד' אמות מינא תלא קמח רבנן דפליגי עליה דר' יוחנן בן נורי: שמונה על שמונה איכא צינייהו. דרבנן סברי ד' לכל דלדין היינו שמונה על שמונה ור' יהודה סבר לחד לרוח ותו לא כדקמני ומודה ר' יהודה לר' אליעזר שאס צירר לו שמים לכלא ושמים לכלא שאין יכול לחזור בו וכן אס צירר ארבעתא לרוח אחת:

מהו שתתיר בחורבה על
מתרת אלא במים ק
במים: וחכ"א אין לו
יהודה היינו ת"ק אמר
איכא בינייהו תנ"ה י'
דברי ר"מ ואמר רבא
לטלטל דברי הכל או
והני ד' אמות היכא
אי"ש תחתיו בתחתיו
שלש אמות ואמה כ

יש שאמרו הכל לפי מה שהוא אדם
מלא קומצו מנחה מלא חפניו קטרת
מלא לוגמי ציום הכפורים ובמזון
שמי סעודות לעירוב וליתני נמי ד'
אמות וילא חז' תתסוס: אי הוה
ידיקין כולי האן: ככולי על"ס לא
הוי מלינו לתרילי כל דיוקי ולא הוה
תנינן: משום דאיכא ננס באיבריו.
שגופו צינוי ואמתו קררה ולא סגי
ליה באמה ידיה וצעי למיתב ליה
באמה של קדש: היו שנים כו'.
מתניתין פרישנא לעיל: מאי שנא
הכס דפליגיתו. דלמרו רבנן לקמן
שעמתינן שלשתן אסורין לטלטל זו
עם זו: אלושי דיורין. דיורי החכרות
רבים ולא ידעי כולן להזהר ואמו
לטלטולי כלים ששבתו בחיטונה לתוך
חיטונה אחרת דרך אמלעית: הכא.
גבי ג' אנשים יכולין החיטונים ליזהר
דהא מועטין נינהו ולא אלושי: שמים
החיטונים אסורין זו עם זו. כלים
ששבתו בזו אסור להניחם לזו דכל
אמלעית שנמצא שיאלו מרשותן
לרשות האסור להן: ה"ג אמאי כיוון
דערבי חיטונים צהדי אמלעית הוו
לפלו חדא. (א) ולישטרו כולם דדמי
כמאן דדיירי התם דומיא דבני חצר
שעירבו ויהבי כולהו עירובן צבית
אחד דדמו כאילו דרו כולהו צבית
צבית ותכר דהוא צבית הויא ומשטרי
צה הכא נמי דמו כמאן דדיירי כולהו

[illegible]

מר חפצי הפקר קונין שביטה, והיה מיא קנו שביטה. ור' יוסבא ליה לקולא. כל דמתנא אמאי מחיך שבות אהדאי ומתווסב ומתווסב ויעניטו הנובעין הייך קו כרגיל כל יתן שני תתושי שבוש ממוסבין הוה, ומשום הכי יתן דקנין שביטה. אלע למה הוה מחיך משום קנין קיימא של שקדילו חכמים על המיס דאפילו תלוייה מתיבצא מתרת. ודכמי' אר' ש"מ שניינן קמא דתנן מ' שהוציאנו גוים אר רוח רעה אין לו אלא ארבע אמות, ש"מ יול ארוב אמות. ופריך רבא שמונה על שמונה ארביינייה. והיכן הוה כונסא דמתני'?

[illegible]

תורה אור השלם

1. ראו כי ?? נתן לָכֶם
הַשֶּׁבֶת עַל בֶּן הוּא נָתַן
לָכֶם בַּיּוֹם הַשֵּׁשִׁי לֶחֶם
וְיוֹמִים שָׁבוּ אִישׁ תַּחֲתָיו
אֶל יֵצֵא אִישׁ מִמֶּקְמוֹ
בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי:

שמות טז כט

הגהות הב"ח

- (ח) רש"י ד"ה גבי ים
ואמרו משנה הלא נ"ב
ועל דף ל ע"ב מיימי לה
לתלמודא: (ז) תוס' ד"ה
דבי יהודה וכו' דאלפיס
לרבי יוחנן ב"ב הור לכל
רוח דהיינו ד' אלפיס:
(ג) בא"ד ומסתמא דיש
להם ד"א ומשני דהבא
ארבע אמות לכל רוח:
(ד) ד"ה גופו וכו'
דבכתה היו עשאים:

מוסף רש"י

[illegible]

רבינו חננאל

מחיצה של ברזל להתייר
המים, חציין לתחום זה
חציין לתחום זה. מחיך
עלה ר' יוסי בר' חנינא.
ואמרינן אמאי מחיך אי
מיא משום דר' חייא

סבר לה כר' יוחנ' בן נורי
להו לחומרא אחיך עליה:
אדם. ודילמא מיא דבחרס
דא' צריך מחיצה של ברזל,
לו אלא ארבע אמות. ואק
דכל השבת שלא לדעת אי